

РЕШЕНИЕ

№ 5947

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Ж СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калина Анастасова

Членове: Темислав М. Димитров
Михаела Касабова

при участието на секретаря Мария Т. Методиева
като разгледа докладваното от Темислав М. Димитров Въззивно гражданско дело № 20231100509511 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по въззивна жалба на СДВР срещу решение № 20081323 от 28.02.2023 г. по гр.д. № 8960/2020 г. по описа на СРС, 172 състав, с което са уважени искове с правно основание чл. 178, ал. 1, т. 3, чл. 179, ал. 2 ЗМВР и чл. 86 ЗЗД, предявени от М. А. А. срещу СДВР, като ответникът е осъден да заплати в полза на ищеца сумите, както следва: 1427,22 лв., представляваща обезщетение за положен труд за времето от 22:00 часа до 06:00 часа за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г., получено в резултат на преизчисляване на положени часове нощен труд с коефициент 1,143, ведно със законната лихва от 18.02.2020 г. до погасяването, 193,72 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.04.2017 г. до 18.02.2020 г.

Подадени е и частна жалба от М. А. А. срещу определение № 20091583/22.05.2023 г. по гр.д. № 8960/2020 г. по описа на СРС, 172 състав, с което е отхвърлена молбата на частния жалбоподател за изменение на посоченото по-горе решение в частта, касаеща разноски.

Жалбоподателят – СДВР, твърди, че решението е неправилно. Сочи, че за процесния период ищецът няма право на претендираното допълнително

възнаграждение за извънреден труд. Ето защо, моли решението да бъде отменено и исковете да бъдат отхвърлени. Претендира разносните по производството.

Ответникът по жалбата – М. А. А., оспорва жалбата, като счита, че решението на СРС е правилно и моли същото да бъде потвърдено.

Частният жалбоподател - М. А. А., счита, че има право на разноски за адвокатско възнаграждение в първоинстанционното производство, тъй като е представил доказателства за реалното заплащане на такива. Моли решението да бъде изменено в частта, касаеща разносните, като в негова полза бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът по частната жалбата – СДВР, не подава отговор на същата.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, въз основа на закона и във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, достигна до следните фактически и правни изводи:

Ищецът М. А. А. е предявил обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР и чл. 86 ЗЗД за осъждането на ответника СДВР да заплати в негова полза сумите, както следва: 1427,22 лв., представляваща обезщетение за положен труд за времето от 22:00 часа до 06:00 часа за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г., получено в резултат на преизчисляване на положени часове нощен труд с коефициент 1,143, ведно със законната лихва от 18.02.2020 г. до погасяването, 193,72 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.04.2017 г. до 18.02.2020 г.

С обжалваното решение исковете са уважени изцяло.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо. Разгледано по същество същото е НЕПРАВИЛНО.

По делото е безспорно, че в процесния период между страните е съществувало служебно правоотношение, като ищецът е бил служител в СДВР при Министерство на вътрешните работи. Не се спори също така, че по силата на служебното правоотношение между страните ищецът е работил на 12-часови смени, при сумирано отчитане на работното време, като ищецът е изпълнил точно служебните си задължения, поради което същият има право на възнаграждение.

Спорен между страните е въпросът, дали при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд са приложими разпоредбите на КТ и НСОПЗ – в частност разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НСОПЗ, или следва да се прилагат разпоредбите на специалния ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове.

В тази връзка следва да се посочи, че на основание чл. 140 и чл. 141, ал. 2 КТ нощният труд е труд, който се полага в периода от 22:00 часа до 06:00 часа. Трудовото

законодателство предвижда, че положеният нощен труд се отчита и се заплаща увеличено в сравнение с дневния. Увеличението се изразява, на първо място, в запазването на ставката за дневното работно време, като изравняването се извършва със съответни коефициенти в зависимост от начина на изчисляване и отчитане на работното време (подневно или сумирано), съгласно чл. 9, ал. 2 НСОПЗ, и, на второ място, в заплащане на допълнително трудово възнаграждение към така увеличеното възнаграждение, чийто минимален размер е установен в чл. 8 НСОПЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 176 ЗМВР, brutното месечно трудово възнаграждение на държавните служители на МВР се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения, като на основание чл. 179, ал. 1 ЗМВР на държавните служители в системата на МВР се заплаща допълнително възнаграждение за полагане на труд през нощта от 22:00 часа до 06:00 часа. Съгласно чл. 187, ал. 1 ЗМВР, нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица. Нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24-часов период. Нощен е трудът, който се полага между 22:00 и 6:00 часа. На основание чл. 187, ал. 3 ЗМВР, работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8- 12- или 24-часови смени – сумирано за тримесечен период. Определянето на 24-часова смяна е по изключение.

Съгласно Тълкувателно решение № 1/2020 г. от 15.03.2023 г. по т.д. № 1/2020 г. на ОСГК на ВКС, при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служители на Министерство на вътрешните работи не са приложими разпоредбите на КТ и на НСОПЗ (в частност разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от същата наредба) и следва да се прилагат разпоредбите на специалния ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове. В ЗМВР и подзаконовите нормативни актове липсва уредба във връзка с трансформиране на нощния труд в дневен, като с оглед отговорът, даден в цитираното тълкувателно решение, при сумирано отчитане на работното време на служителите от МВР, работещи по служебно правоотношение, не следва да се прилага субсидиарно правилото за трансформиране на нощните часове в дневни, установено в чл. 9, ал. 2 НСОПЗ, при приложение на което правило часовете нощен труд следва да се преобразуват в дневен с коефициент 1,143.

Следователно, ищецът няма право на претендираното от него допълнително възнаграждение за положен извънреден труд за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г., получен в резултат на преизчисляване на положен нощен труд в дневен труд, съгласно чл. 9, ал. 2 НСОПЗ, поради което главният иск с правно основание чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР и обусловеният от него иск с правно основание чл. 86 ЗЗД се явяват неоснователни.

Във връзка с изложеното се налага извод, че въззивната жалба е основателна, а

решението на Софийски районен съд – неправилно, поради което същото следва да бъде отменено и исковете да бъдат отхвърлени изцяло.

Предвид изхода от обжалването решението следва да бъде отменено и в частта, с която ответникът е осъден да заплати в полза на Софийски районен съд сумата в размер на 107 лв. – държавна такса, както и сумата в размер на 250 лв. – депозит за вещо лице.

Частната жалба на М. А. А. срещу решението в частта, касаеща разносните, не следва да се разглежда, тъй като предвид изхода от обжалването пред въззивната инстанция частният жалбоподател няма право на разноси в първоинстанционното производство, независимо от факта, дали са извършени такива от негова страна.

По разносните:

В полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата в размер на 153 лв. – разноси във въззивното производство, дължими на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, както и сумата в размер на 100 лв. – разноси в първоинстанционното производство, дължими на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20081323 от 28.02.2023 г. по гр.д. № 8960/2020 г. по описа на СРС, 172 състав, с което са уважени искове с правно основание чл. 178, ал. 1, т. 3, чл. 179, ал. 2 ЗМВР и чл. 86 ЗЗД, предявени от М. А. А. срещу СДВР, като ответникът е осъден да заплати в полза на ищеца сумите, както следва: 1427,22 лв., представляваща обезщетение за положен труд за времето от 22:00 часа до 06:00 часа за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г., получено в резултат на преизчисляване на положени часове нощен труд с коефициент 1,143, ведно със законната лихва от 18.02.2020 г. до погасяването, 193,72 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.04.2017 г. до 18.02.2020 г., както в частта, с която ответникът СДВР е осъден да заплати в полза на Софийски районен съд сумата в размер на 107 лв. – държавна такса, както и сумата в размер на 250 лв. – депозит за вещо лице, и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ искове, предявени от М. А. А., ЕГН ***** срещу Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес: гр. София, ул. „***** I“ № 5, за осъждането на ответника да заплати в полза на ищеца на основание чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР и чл. 86 ЗЗД сумите, както следва: 1427,22 лв., представляваща обезщетение за положен труд за времето от 22:00 часа до 06:00 часа за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г.,

получено в резултат на преизчисляване на положени часове нощен труд с коефициент 1,143, ведно със законната лихва от 18.02.2020 г. до погасяването, 193,72 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.04.2017 г. до 18.02.2020 г.

ОСЪЖДА М. А. А., ЕГН *****, да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес: гр. София, ул. „***** I“ № 5, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 153 лв. – разноси във въззивното производство, както и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в размер на 100 лв. – разноси в първоинстанционното производство.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 280, ал. 3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____